

متن پرسش

باسمه تعالی. محضر استاد گرانقدر سلام علیکم: بنده حدود ۱۰ سال هست که با مباحث حضرت تعالی مانوسم و خدا رو شاکرم بابت این موضوع. ان شاءالله به حق حضرت زهرا (س) خدا به عمر شما برکت بده. بنده در حال حاضر پس از مطالعه کتاب سلوک در تقدیر توحیدی و نیز عقل و ادب و در شرایطی که هنوز توان هضم کتاب ندای بی صدا رو ندارم، به این نتیجه رسیدم که به قول حضرت تعالی یک راه داریم و آن هم زندگی در سایه ملکوت حضرت روح الله (رضوان الله). راه ورود به این زندگی هم معرفت النفس هست. پیش از این کتب ده نکته و نیز خویشتن پنهان رو هم مطالعه و مباحثه کردیم. اما الان در نقطه معرفت النفس شاید به ظاهر متوقف شدیم. برای ورود به وادی معرفت النفس چه کنیم حضرت استاد؟ بنده از فحوای یکی از جملات شما در یکی از کتب به این نتیجه رسیدم که باید در خلوت (به ویژه بین الطلوعین در وضعیت سجده) به هست خود بدون هرگونه چیست توجه و تمرکز کنیم. و با تمرین و ممارست این کار امید به گشودگی و ورود به وادی معرفت النفس و سپس بهره مندی از ملکوت حضرت امام (ره) داشته باشیم. آیا اینطور هست؟ استدعا دارم راهنمایی فرمایید. یک گلدسته ای به ما نشان بدهید تا راه را پیدا کنیم و وارد مسجد معرفت النفس شویم حضرت استاد. تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله به نکته خوبی رسیده‌اید. آری! راهی در پیش است که چندان هموار نیست ولی به لطف الهی نتایج آن امیدبخش است. در هر فرصتی مثل همان بین‌الطلوعین به بودن بیکرانه اکنون جاودانه خود نظر داشتن، برکات خاص خود را دارد. پیشنهاد می‌شود مباحث اخیر مربوط به سوره مرسلات را دنبال فرمایید. <https://lobolmizan.ir/sound/۹۸۴?mark=%D۹%۸۵%D۸%B۱%D۸%B۳%D۹%۸۴> موفق باشید %D۸%A۷%D۸%AA